

***ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3**

จันทร์เพ็ญ คันทิ ^{1*} บรรจบ บุญจันทร์ ²

¹นักศึกษาลัทธิศาสตร์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

²คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

*Corresponding author e-mail: Chanpenkunttee@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา 2) ศึกษา
ระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน และ 3) ศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผล
การบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 กลุ่มตัวอย่างเป็น
ผู้บริหารสถานศึกษาและครู จำนวน 320 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็น
แบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่น 0.89 วิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ผลการวิจัย พบว่า 1)
ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหาร โดย
ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และ 3) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการหาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปร
พยากรณ์ พบว่า การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ด้านสมรรถนะทางดิจิทัล ความร่วมมือ และวิสัยทัศน์ มี
อิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยรวมกันพยากรณ์ได้
ร้อยละ 77.1

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำยุคดิจิทัล; ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ; การบริหารงานวิชาการ;
ผู้บริหารสถานศึกษา

*

Received: 2025-12-20, Revised: 2026-01-29, Accepted: 2026-02-02

Leadership of School Administrators in the Digital Era Affecting the Effectiveness of School 's Academic Affairs Administration under the Nakhon Ratchasima Primary Educational Service Area Office 3

Chanpen Kunttee^{1*} Banjob Boonchan²

¹Master of Education in Educational Administration, Nakhon Ratchasima Rajabhat University

²Lecturer of Faculty of Education, Nakhon Ratchasima Rajabhat University

*Corresponding author e-mail: Chanpenkunttee@gmail.com

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to study the level of digital leadership of school administrators. 2) to study the level of effectiveness of academic administration in schools, and 3) to study the aspects of digital leadership that affect the effectiveness of academic administration under the Nakhon Ratchasima Primary Educational Service Area Office 3. The sample consisted of 320 school administrators and teachers, selected through stratified random sampling. The research instrument was a questionnaire with a reliability coefficient of 0.89. Data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, Pearson's product-moment correlation coefficient, and stepwise multiple regression analysis. The findings revealed that 1) the overall effectiveness of academic administration was at a high level, 2) the overall digital leadership of school administrators was also at a high level, and 3) the results of the regression analysis indicated that digital learning culture, digital competence, collaboration, and vision significantly influenced the effectiveness of academic administration at the .01 level of significance. These variables jointly predicted 77.1 percent of the variance in academic administration effectiveness.

Keywords: Digital Leadership; Effectiveness of Academic Administration; Academic Administration; School Administrators

บทนำ

การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งเป็นการดำเนินงานตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่มุ่งหวังให้การศึกษาของประเทศไทยมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2565) ต้องอาศัยการทำงานร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาอย่างมีความสามัคคีและเป็นระบบ ซึ่งจะส่งผลให้การปฏิบัติงานในด้านต่างๆ บรรลุผลสำเร็จทั้งในเชิงปริมาณ ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-net) ปีการศึกษา 2567 ระดับประเทศ พบว่า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เมื่อพิจารณาเป็นรายวิชา พบว่า วิชาภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 54.20 วิชาคณิตศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 29.21 วิชาวิทยาศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 42.87 และวิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 33.49 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ องค์การมหาชน, 2567) ทั้งนี้ยังได้กำหนดเป้าหมายด้านผู้เรียนที่ต้องการมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (3Rs 8Cs) การเรียนรู้ทักษะเหล่านี้ไม่เพียงแต่ช่วยให้เด็กสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ยังเป็นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ทักษะขั้นสูงในอนาคต นอกจากนี้ การพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (Critical thinking) และการแก้ปัญหา (Problem solving) ยังเป็นสิ่งที่จำเป็นในการเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนในการเผชิญกับปัญหาและสถานการณ์ที่หลากหลาย การพัฒนาทักษะของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นในโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การเรียนรู้ทักษะพื้นฐาน การใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ การเรียนรู้ทักษะชีวิต และการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมล้วนเป็นส่วนสำคัญในการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนสำหรับอนาคต ครูและผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนและส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนเพื่อให้พวกเขาสามารถเติบโตเป็นบุคคลที่มีความสามารถและพร้อมที่จะเผชิญกับความท้าทายใหม่ ๆ ในโลกยุคปัจจุบัน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) โดยต้องประกอบด้วยหลายองค์ประกอบสำคัญ เช่น การพัฒนาหลักสูตรที่ตอบโจทย์ความต้องการและลักษณะของผู้เรียน การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อสร้างความเข้าใจและทักษะที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตในอนาคต รวมทั้งการวัดผลและประเมินผลที่มีความเป็นธรรม โปร่งใส และตรงกับเป้าหมายของการเรียนการสอน นอกจากนี้ การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการนิเทศการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ยังช่วยเสริมสร้างการพัฒนาการศึกษาที่ยั่งยืน โดยเฉพาะการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในที่ช่วยให้โรงเรียนสามารถประเมินและปรับปรุงคุณภาพการศึกษาได้อย่างต่อเนื่อง รวมถึง การใช้สื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลและทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลและเครื่องมือการเรียนรู้ได้อย่างสะดวกและมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การบริหารที่มีคุณภาพจึงเป็นปัจจัยหลักที่ช่วยขับเคลื่อนโรงเรียนไปสู่การบรรลุเป้าหมายทางการศึกษาและสามารถยกระดับการศึกษาของประเทศให้มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล (ฉัตรนภัส แพทย์สิทธิ์, 2566)

แม้ว่าการดำเนินการตามนโยบายใช้ภาวะผู้นำดิจิทัลเพื่อพัฒนาโรงเรียนในสังกัดให้สามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษา แต่ผลการดำเนินงานในสภาพจริงยังไม่เป็นไปตามความคาดหวังหรือนโยบายที่ตั้งไว้ โดยเฉพาะใน 5 องค์ประกอบหลักที่ควรจะช่วยขับเคลื่อนการบริหารที่มีประสิทธิภาพ ประการแรก วิสัยทัศน์ของผู้นำการศึกษา แม้ว่าจะมีความชัดเจนในการใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนการสอน แต่การนำวิสัยทัศน์นั้นไปปฏิบัติจริงยังไม่สามารถตอบโจทย์ความต้องการของผู้เรียน ในยุคดิจิทัลได้อย่างเต็มที่ และยังขาดการสนับสนุนที่เหมาะสมจากทุกภาค (พรพิมล แก้วอ่อน, 2564) ในด้านการส่งเสริมความร่วมมือ แม้จะมีความพยายามในการทำงานร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ครู และ

บุคลากรทางการศึกษา แต่การประสานงานและยังไม่ราบรื่นพอ ส่งผลให้การพัฒนาแผนการเรียนรู้มีข้อจำกัด และไม่ได้มีผลกระทบอย่างชัดเจนต่อการยกระดับการศึกษาของโรงเรียนในพื้นที่ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3, 2566) ในขณะที่การคิดสร้างสรรค์และการสร้างนวัตกรรมทางการศึกษาที่ยังอยู่ในระดับเริ่มต้น แม้ว่าจะมีการใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาเครื่องมือการเรียนการสอน แต่ยังขาดการพัฒนาที่เหมาะสมและยังไม่ได้ผลลัพธ์ที่เห็นได้ชัดเจนในการปรับปรุงคุณภาพการศึกษา (ปราโมทย์ แสนกล้า, และคณะ, 2567) การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลและการพัฒนาทักษะของผู้เรียนและครูก็ยังไม่สามารถขับเคลื่อนการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากขาดการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการพัฒนาทักษะที่จำเป็น (ฉัตรนภัส แพทย์สิทธิ์, 2566)

สมรรถนะทางดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ยังไม่สามารถนำเครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การดำเนินงานด้านการศึกษาของโรงเรียนยังไม่สามารถยกระดับคุณภาพให้สอดคล้องกับมาตรฐานและเป้าหมายที่กำหนดไว้ ทั้งในด้านการบริหารงานวิชาการ การจัดการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2564; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2565; OECD, 2018) จากการเปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังที่กำหนดไว้ในนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการและสภาพที่เป็นจริงในการบริหารงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พบว่าอุปสรรคและช่องว่างที่เกิดขึ้นมีหลายประการที่ทำให้การดำเนินการยังไม่บรรลุผลตามเป้าหมายที่คาดหวัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการนำวิสัยทัศน์ไปสู่การปฏิบัติจริงในโรงเรียน แม้จะมีการกำหนดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน แต่ขาดการสนับสนุนและทรัพยากรที่เพียงพอในการนำไปใช้ในระดับการศึกษาท้องถิ่น ส่งผลให้การดำเนินงานไม่สามารถตอบโจทย์การศึกษาที่ตอบโจทย์ความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) อีกทั้งการประสานงานและความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร ครู และบุคลากรยังมีความไม่สมบูรณ์ ซึ่งทำให้การพัฒนาแผนการเรียนรู้มีข้อจำกัดและไม่สามารถยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ปราโมทย์ แสนกล้า, และคณะ, 2567)

นอกจากนี้ การขาดการส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษามีทักษะที่จำเป็นในการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การพัฒนาเครื่องมือการเรียนการสอนไม่สามารถผลักดันคุณภาพการศึกษาได้ตามที่คาดหวัง (ฉัตรนภัส แพทย์สิทธิ์, 2566) ดังนั้น ช่องว่างเหล่านี้สะท้อนถึงการขาดความพร้อมในการดำเนินการทั้งในด้านทรัพยากร องค์ความรู้ และการสนับสนุนจากทุกภาคส่วน ซึ่งส่งผลให้การบริหารในหลายกรณีไม่สามารถบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ปัญหาที่เกิดขึ้นคือการขาดความพร้อมทั้งในด้านทรัพยากรและองค์ความรู้ที่จำเป็นในการขับเคลื่อนการศึกษาในยุคดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ แม้ว่าจะมีวิสัยทัศน์ชัดเจนในการใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับการเรียนการสอน แต่ยังขาดการสนับสนุนทางด้านการทรัพยากรที่เพียงพอ เช่น อุปกรณ์เทคโนโลยีที่ทันสมัยและการฝึกอบรมครูในการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนไม่สามารถทำให้เกิดผลลัพธ์ที่มีคุณภาพได้ตามที่คาดหวัง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) นอกจากนี้ ความไม่สมบูรณ์ของความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา ทำให้เกิดปัญหาการประสานงานและการดำเนินงานที่ไม่ราบรื่น ส่งผลให้การพัฒนาแผนการเรียนรู้ไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้อย่างเต็มที่ (สุปรียา ไตรยะพันธ์ และ รชฏ สุวรรณภู, 2565) อีกทั้งยังขาดการส่งเสริมการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญในการสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอน (ศศิวิมล ม่วงกล้า, 2562) ปัญหาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความขาดแคลนในการเตรียมความพร้อมและการสนับสนุนจากทุกภาคส่วนในการ

พัฒนาและขับเคลื่อนการศึกษาในท้องถิ่น ทำให้การบริหารไม่สามารถบรรลุผลตามที่คาดหวังได้อย่างเต็มที่ (ปราโมทย์ แสนกล้า และคณะ, 2567)

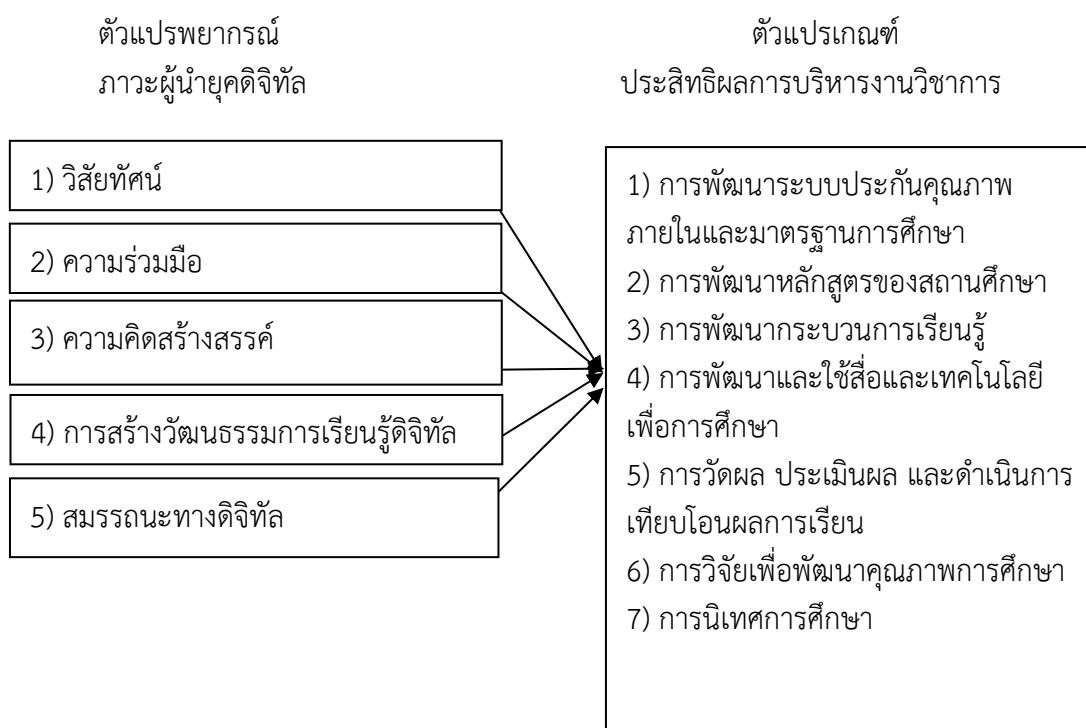
จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายและบรรลุวัตถุประสงค์ จนเกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 เพื่อเป็นแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อ

การบริหารงานวิชาการต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาระดับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเพื่อศึกษาประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของในโรงเรียนพื้นที่ศึกษา
2. ศึกษาระดับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนพื้นที่ศึกษา
3. ศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - a. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ปีการศึกษา 256 จำนวน 1,829 คน จำแนกเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 182 คน และครู จำนวน 1,647 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ปีการศึกษา 2568 จำนวน 320 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 32 คน และครู จำนวน 288 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ โดยใช้ตำแหน่งเป็นชั้น ตามอัตราส่วน
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
 - a. ตัวแปรพยากรณ์ คือ ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ 1) วิสัยทัศน์ 2) ความร่วมมือ 3) ความคิดสร้างสรรค์ 4) การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล และ 5) สมรรถนะทางดิจิทัล
 - 2.2 ตัวแปรเกณฑ์ คือ ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียน ได้แก่ 1) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา 2) การพัฒนาหลักสูตร 3) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 4) การพัฒนาและใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 5) การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน 6) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และ 7) การนิเทศการศึกษา

การสร้างและการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถาม โดยได้ดำเนินการ ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร หลักการ ทฤษฎี วรรณกรรมและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนและปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
2. กำหนดรูปแบบและโครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ ของ Likert โดยนำข้อมูลที่ได้มาเรียบเรียงให้ครอบคลุมตามกรอบแนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) วิสัยทัศน์ 2) ความร่วมมือ 3) ความคิดสร้างสรรค์ 4) การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล และ 5) สมรรถนะทางดิจิทัล และองค์ประกอบของประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียน จำนวน 7 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา 2) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา 3) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 4) การพัฒนาและใช้สื่อ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 5) การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน 6) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และ 7) การนิเทศการศึกษา
3. นำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของประเด็นคำถาม โครงสร้างของเนื้อหา ความถูกต้องเหมาะสมของภาษา และแบบสอบถาม เพื่อขอคำแนะนำและทำการปรับปรุงแก้ไข
4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) ความถูกต้องของรูปแบบ (Format) และความถูกต้องของภาษา (Wording) ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของคำถามกับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหาแล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยคัดเลือก ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป จึงถือว่าผ่านเกณฑ์ และนำ

ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือให้สมบูรณ์และเหมาะสม ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่ามีค่า IOC เท่ากับ 0.8-1.00 ซึ่งถือว่าผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนด

5. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-coefficient) ตามวิธีการของ Cronbach ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่น ดังต่อไปนี้

5.1 ภาวะผู้นำภาวะผู้นำยุคดิจิทัล มี 5 องค์ประกอบ ค่าความเชื่อมั่นโดยรวม เท่ากับ .958 และแยกตามองค์ประกอบ ดังนี้

5.1.1 ด้านวิสัยทัศน์ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .837

5.1.2 ด้านความร่วมมือ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .857

5.1.3 ด้านความคิดสร้างสรรค์ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .869

5.1.4 ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .880

5.1.5 ด้านสมรรถนะทางดิจิทัล ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .887

5.2 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ มีค่าความเชื่อมั่นโดยรวม เท่ากับ .905

6. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 เพื่อขออนุญาต ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 จำนวน 320 คน

2. ส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลถึงผู้อำนวยการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 พร้อมด้วยแบบสอบถามสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและครู ผ่าน ช่องทางต่าง ๆ ได้แก่ ไปรษณีย์ โดยผู้วิจัยจะแนบซองเปล่า พร้อมติดแสตมป์ จ่าหน้าซองถึงผู้วิจัย เพื่อขอความ อนุเคราะห์ส่งแบบสอบถามกลับคืน และผ่านช่องทางออนไลน์โดยใช้ Google Forms

3. เก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามที่ได้กลับคืนทางไปรษณีย์และแบบออนไลน์ ในกรณีที่ได้รับแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไม่ครบ ผู้วิจัยจะดำเนินการติดต่อประสาน ขอรับแบบสอบถามด้วย ตนเองอีกครั้งและเดินทางไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

4. พิจารณาความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ ข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพการดำรงตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะ เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert, 1967) ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำคุณคิจิตลของผู้บริหารสถานศึกษา แบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert, 1967) ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่ง

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3

ข้อมูลทั่วไป	ความถี่	ร้อยละ
ตำแหน่ง		
1. ผู้บริหารสถานศึกษา	32	10.00
2. ครู	288	90.00
รวม	320	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และเป็นครู จำนวน 288 คน คิดเป็นร้อยละ 90.00 ตามลำดับ

2. ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน

ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา	4.40	0.46	มาก
2. ด้านการพัฒนาหลักสูตร	4.45	0.43	มาก
3. ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้	4.48	0.43	มาก
4. ด้านการพัฒนาและใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	4.38	0.47	มาก
5. ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน	4.39	0.49	มาก
6. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	4.28	0.47	มาก
7. ด้านการนิเทศการศึกษา	4.39	0.48	มาก
รวม	4.39	0.40	มาก

จากตารางที่ 2 สะท้อนว่า ค่าเฉลี่ยประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การพัฒนาระบบการเรียนรู้ รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ส่วนด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย

3. ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านวิสัยทัศน์	4.33	0.74	มาก
2. ด้านความร่วมมือ	4.43	0.50	มาก
3. ด้านความคิดสร้างสรรค์	4.34	0.54	มาก
4. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล	4.30	0.52	มาก
5. ด้านสมรรถนะทางดิจิทัล	4.34	0.55	มาก
รวม	4.35	0.49	มาก

จากตารางที่ 3 ชี้ว่า ค่าเฉลี่ยภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความร่วมมือ รองลงมา คือ ด้านสมรรถนะทางดิจิทัล และด้านความคิดสร้างสรรค์ ส่วนด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย

4. การวิเคราะห์การพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโดยอาศัยภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นตัวแปรทำนาย

ตารางที่ 4 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน

ตัวแปร	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5	X	Y
ด้านวิสัยทัศน์ (X_1)	1						
ด้านความร่วมมือ (X_2)	.544**	1					
ด้านความคิดสร้างสรรค์ (X_3)	.608**	.764**	1				
ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_4)	.619**	.750**	.773**	1			
ด้านสมรรถนะทางดิจิทัล (X_5)	.573**	.755**	.785**	.806**	1		
ภาวะผู้นำยุคดิจิทัล (X)	.803**	.860**	.895**	.899**	.891**	1	
ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน (Y)	.619**	.768**	.764**	.839**	.801**	.865**	1

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์การถดถอยภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน พบว่า ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ด้านสมรรถนะทางดิจิทัล ด้านความร่วมมือ และด้านวิสัยทัศน์ มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยด้านที่มีอิทธิพลสูงสุด คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล รองลงมา คือ ด้านสมรรถนะทางดิจิทัล ด้าน

ความร่วมมือ และด้านวิสัยทัศน์ ตามลำดับ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่าง สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างองค์ประกอบดังกล่าวกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอยู่ที่ .880 ซึ่งสามารถอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโรงเรียน ได้ร้อยละ 77.1 ดังสมการ

สมการพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบ (Unstandardized score)

$$\hat{Y} = 1.269 + .315 (X_4) + .176 (X_5) + .172 (X_2) + .056 (X_1)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Standardized score)

$$\hat{z}_y = .416X_4 + .244X_5 + .215X_2 + .105X_1$$

5. การวิเคราะห์การถดถอยภาวะผู้นำคุณกิจที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์การถดถอยภาวะผู้นำคุณกิจที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์การถดถอยจากคะแนนดิบ ไม่ปรับมาตรฐาน (b)	สัมประสิทธิ์การถดถอยจากคะแนนมาตรฐาน (β)	t	p
ค่าคงที่	1.269		12.823	.000
ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X ₄)	.315	.416	8.239	.000
ด้านสมรรถนะทางดิจิทัล (X ₅)	.176	.244	4.951	.000
ด้านความร่วมมือ (X ₂)	.172	.215	4.873	.000
ด้านวิสัยทัศน์ (X ₁)	.056	.105	3.023	.003
R = .880, R ² = .774, Adjusted R ² = .771, p = .003				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับสูง โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ได้ให้การส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ มีการให้ความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ รวมถึงการสนับสนุนให้ครูมีการพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ จึงทำให้กระบวนการเรียนรู้นักเรียนมีคุณภาพและตรงกับเป้าหมายการศึกษาของชาติ เช่นเดียวกับแนวคิดของ ชลนิชา ศีลาพงษ์ (2564) ได้กล่าวว่า สภาพความสำเร็จที่ปรากฏ

อยู่จริงในโรงเรียนความสามารถในการบริหารของผู้บริหารในการกำหนดทิศทางและสิ่งที่คาดหวังให้เกิดขึ้นที่โรงเรียน ได้อย่างครอบคลุมเป็นระบบชัดเจนอย่างริเริ่มสร้างสรรค์ และมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง พัฒนาจนเกิดความพึงพอใจ ส่งผลต่อโรงเรียนให้เป็นโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดในโรงเรียนเพื่อเกิดความสำเร็จในตัวผู้เรียน ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น มีเจตคติที่ดี สามารถปรับตัว และงานวิจัยของ พิมพ์พิศา เนืองหนองคู (2565) ได้ดำเนินการศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า โดยรวมอยู่ในระดับสูง ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการ ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา และด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ภาพรวมอยู่ในระดับสูง

2. ภาวะผู้นำยุคดิจิทัล โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับสูง โดยด้านความร่วมมือมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมบรรยากาศการทำงานแบบมีส่วนร่วม เปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ ส่งเสริมการสื่อสารแบบสองทางและการแลกเปลี่ยนข้อมูลผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล รวมถึงให้ความสำคัญต่อความไว้วางใจ ความเคารพซึ่งกันและกัน และการสนับสนุนระหว่างบุคลากร ทำให้เกิดความร่วมมือที่เข้มแข็งภายในองค์กร ส่งผลให้การดำเนินงานด้านวิชาการคล่องตัว และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สิทธิศักดิ์ เพ็ชรยิ้ม (2563) ได้กล่าวว่า ความร่วมมือเป็นความสามารถของผู้บริหารโรงเรียนครูผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนที่จะใช้ศิลปะ อำนาจหน้าที่หรืออิทธิพลในการโน้มน้าวใจบุคคล ชักจูงหรือชักนำ ปลุกฝังศรัทธาให้สามารถทำงานเป็นกลุ่มมีการวางแผนการทำงานร่วมกัน การกำหนดบทบาทหน้าที่ในการรับผิดชอบใช้ทรัพยากรร่วมกัน ประสานความรู้ มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด มีความสามัคคี มีเป้าหมายเดียวกัน และสามารถนำพาองค์การไปสู่ความสำเร็จได้ ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่าผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับสูง นอกจากนี้ยังตรงกับวิจัยของ ชวลวิทย์ พิณเขียว และตรีภูมิรินทร์ ตรีศิริวร (2568) ได้ดำเนินการศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับสูง ด้านการสื่อสารดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมเชิงดิจิทัล ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล และด้านการรู้ดิจิทัล

3. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ด้านสมรรถนะทางดิจิทัล ด้านความร่วมมือ และด้านวิสัยทัศน์ มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญ โดยด้านที่มีอิทธิพลสูงที่สุด คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล รองลงมา คือ ด้านสมรรถนะทางดิจิทัล ด้านความร่วมมือ และด้านวิสัยทัศน์ ตามลำดับ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างด้านเหล่านี้กับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน เป็น .880 และด้านต่าง ๆ ดังกล่าวมีส่วนในการอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนได้ร้อยละ 77.1

3.1 ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลลัพธ์นี้สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีสาเหตุจากผู้บริหารสถานศึกษามีการกระส่งเสริมให้ครูพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอนและการบริหารจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งสนับสนุนให้ครูสร้างและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ผ่านชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ดิจิทัล และกระตุ้นให้ครูเปิดรับนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่ช่วยเพิ่มคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้บริหารยังได้กำหนดนโยบายและทิศทางการใช้เทคโนโลยีในโรงเรียนอย่างชัดเจน ทำให้เกิดสภาพแวดล้อมที่

เอื้อต่อการเรียนรู้บนฐานดิจิทัล ส่งผลให้เกิดวัฒนธรรมองค์กรดิจิทัลที่เข้มแข็งและมีความต่อเนื่อง ซึ่งช่วยยกระดับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในภาพรวม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วสันต์ชัย สดคมขำ (2563) ได้กล่าวว่า การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล คือ ความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษามีความตระหนักในการดำเนินการให้เกิดความเสมอภาคในการเข้าถึงการใช้เทคโนโลยี สร้างความตระหนักถึงความสัมพันธ์ของเทคโนโลยีกับประเด็นสังคม กฎหมาย และจรรยาบรรณ ให้กับครู บุคลากรในสถานศึกษา และนักเรียน การแสดงออกถึงการเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้เทคโนโลยีด้วยความระมัดระวังมีความรับผิดชอบ ต่อสังคม และไม่ขัดกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร รวมไปถึงสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีเพื่อการบริหารจัดการ การศึกษา ตรงกับผลการศึกษาของนารินทร์ คณาจันทร์ (2563) ได้ดำเนินการศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู พบว่า ปัจจัยภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษา มี 5 ปัจจัย ได้แก่ การกำหนดทิศทางเชิงกลยุทธ์ขององค์กร การมีวิสัยทัศน์ร่วม การสนับสนุนวัฒนธรรมองค์กรที่มีประสิทธิภาพ การมีความคาดหวังและการสร้างโอกาสสำหรับอนาคต และวิธีการคิดเชิงปฏิบัติเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพภายในอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ตรงกับวิจัยของ เมธิตา วงษ์คลองเขื่อน (2565) ทำการได้ดำเนินการศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพภายใน พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับสูง นอกจากนี้ ยังตรงกับวิจัยของ จตุพร ทองจิตร และคณะ (2567) พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านในระดับสูง ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ การสร้างวัฒนธรรมองค์กรดิจิทัล และด้านการส่งเสริม การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน รองลงมา ได้แก่ การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล และการบริหารงานโดยใช้ข้อมูลสารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และตรงกับวิจัยของ กานต์ธีรา เกตุแก้ว และคณะ (2568) พบว่า ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา โดยมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับมากที่สุด 2 ด้าน คือการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล (X_3) และการใช้งานดิจิทัลได้อย่างคล่องแคล่ว (X_4) โดยรวมมีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 ด้านสมรรถนะทางดิจิทัล มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลลัพธ์นี้สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีสาเหตุจากผู้บริหารสถานศึกษาเห็นถึงความสำคัญ และมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ การบริหารจัดการ ข้อมูลสารสนเทศ และการตัดสินใจเชิงวิชาการอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังส่งเสริมให้ครูและบุคลากรประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่หลากหลาย เช่น ระบบฐานข้อมูลผู้เรียน สื่อการสอนดิจิทัล และแพลตฟอร์มออนไลน์ ในการพัฒนาการเรียนรู้ ส่งผลให้การดำเนินงานวิชาการเป็นระบบทันสมัย ตรงกับแนวโน้มการศึกษาในศตวรรษที่ 21 และช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง เป็นไปในทิศทางเดียวกับแนวคิดของ สุนันทา กุศลประเสริฐ (2565) ได้กล่าวว่า ผู้บริหารสามารถนำเครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัลที่หลากหลายมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน การติดต่อสื่อสาร และการบริหารสถานศึกษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ โดยมีความรู้เกี่ยวกับการใช้งานโปรแกรมพื้นฐานในคอมพิวเตอร์ สื่อดิจิทัล รวมถึงการติดต่อสื่อสารผ่านสังคมออนไลน์ เป็นไปในทิศทางเดียวกับวิจัยของ สกาวรัตน์ เมืองจันทร์ (2567) ได้ดำเนินการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการนิเทศภายในสถานศึกษาของโรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญ พบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับสูง และตรงกับงานวิจัยของ สุนิสา ศรีสมการ และโสภณ เพ็ชรพวง (2566) ได้ดำเนินการศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลที่มีอิทธิพลต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชน อำเภอเมืองนครราชสีมา พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการประชาสัมพันธ์ด้วยสื่อดิจิทัล การรับรู้ทางวัฒนธรรมดิจิทัล กล

ยุทธการบริหารสื่อดิจิทัล และการสื่อสารดิจิทัลส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชน
อำเภอเมืองนครราชสีมา ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ ยังตรงกับวิจัยของ กานต์ธีรา เกตุ
แก้ว และคณะ (2568) ได้ดำเนินการศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารงาน
วิชาการของสถานศึกษา โดยมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับมากที่สุด 2 ด้าน คือ การสร้างวัฒนธรรมการ
เรียนรู้ในโลกดิจิทัล (X_3) และการใช้งานดิจิทัลได้อย่างคล่องแคล่ว (X_4) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 ด้านความร่วมมือ มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ ผลลัพธ์นี้สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีสาเหตุจากผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมให้เกิด
บรรยากาศการทำงานแบบมีส่วนร่วม เปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรได้ร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น วาง
แผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน รวมถึงการประสานความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง
ส่งผลให้การดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งในด้านการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน การ
ใช้สื่อเทคโนโลยีร่วมกัน และการแก้ปัญหาทางวิชาการอย่างเป็นระบบ ซึ่งตรงกับแนวคิดของ สิทธิศักดิ์ เพ็ช
รัมย์ (2563) ได้กล่าวว่า ความร่วมมือ คือ ความสามารถของผู้บริหารโรงเรียนครูผู้สอนและบุคลากรทางการ
ศึกษาในโรงเรียนที่จะใช้ศิลปะ อำนาจหน้าที่หรืออิทธิพลในการโน้มน้าวใจบุคคล ชักจูงหรือชักนำ ปลุกฝังศรัทธา
ให้สามารถทำงานเป็นกลุ่มมีการวางแผนการทำงานร่วมกัน การกำหนดบทบาทหน้าที่ในการรับผิดชอบใช้
ทรัพยากรร่วมกัน ประสานความรู้ มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด มีความสามัคคี มีเป้าหมายเดียวกัน และ
สามารถนำพาองค์การไปสู่ความสำเร็จได้ ตรงกับผลการศึกษาของศศิวิมล สุขทนารักษ์ (2554) พบว่า ระดับ
ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาและสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน อยู่ในระดับสูง ทั้ง
โดยรวมและรายด้าน และตรงกับวิจัยของ นิรมล พันศรี (2558) พบว่า ระดับภาวะผู้นำของผู้บริหาร
สถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 โดยรวมอยู่
ในระดับสูงทุกด้าน เช่นเดียวกับวิจัยของ โรจนศักดิ์ อินทนน (2566) ได้ดำเนินการศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำของ
ผู้บริหารในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาสกลนคร และยังตรงกับวิจัยของ ไพชอล ตาปู และคณะ (2568) ได้ดำเนินการศึกษาเรื่อง ภาวะ
ผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาทั้ง
5 ด้าน มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับสูง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านการสร้างเครือข่ายดิจิทัล
เพื่อการเรียนรู้ ด้านการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ด้านการสื่อสารดิจิทัล และด้านการ
สร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4 ด้านวิสัยทัศน์ มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติ ผลลัพธ์นี้สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีสาเหตุจากผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการกำหนด
ทิศทางการพัฒนางานวิชาการได้อย่างชัดเจน มีการสื่อสารวิสัยทัศน์ให้คณะครูและบุคลากรเข้าใจร่วมกัน และ
สามารถนำวิสัยทัศน์ไปสู่การปฏิบัติได้จริง โดยการกำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้ การกำกับติดตาม และ
การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้การดำเนินงานด้านวิชาการของสถานศึกษามีทิศทางที่
ชัดเจนและบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งตรงกับแนวคิดของ ฉัตรชัย จันทา (2563) ได้กล่าวว่า วิสัยทัศน์ คือ
การสร้างความรู้ ความเข้าใจแก่คณะครู คณะกรรมการสถานศึกษาให้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดพันธกิจ
ด้านการเรียนการสอน การสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการเพื่อใช้เป็นแนวทางการ ดำเนินงานพัฒนาผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน รวมถึงการบริหารจัดการกระบวนการเรียนการสอนให้ตรงกับวิสัยทัศน์ ปรัชญาของสถานศึกษา
และเป็นการกำหนด ขอบเขตของงานที่สถานศึกษาต้องรับผิดชอบในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการโดยการ
เชื่อมโยงพันธกิจเป้าหมายสู่การปฏิบัติอย่างเป็นระบบปฏิบัติงานของสถานศึกษาบรรลุตามวัตถุประสงค์และ

เป้าหมายที่วางไว้ และตรงกับงานวิจัยของ นราธิป โชคชัยสุนทร (2564) พบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย ด้านความคิดสร้างสรรค์ (X_4) ด้านวิสัยทัศน์ (X_1) และด้านการสื่อสาร (X_2) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังตรงกับงานวิจัยของ เลอศักดิ์ ตามา (2564) ได้ศึกษาพบว่า องค์ประกอบภาวะผู้นำยุคดิจิทัล 5 ด้าน ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ทุกด้าน

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่ด้านที่ควรได้รับการพัฒนามากที่สุด คือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ดังนั้น ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับการส่งเสริมระบบการวิจัยในโรงเรียน อีกทั้งควรจัดอบรมหรือสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานวิชาการ หรือเครือข่ายวิจัยด้านการศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพการวิจัยของครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ได้มาตรฐานและสามารถนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลไปใช้ปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาการวิจัยในสถานศึกษาไม่เพียงช่วยเพิ่มคุณภาพทางวิชาการ แต่ยังส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันในองค์กร เกิดนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ และสร้างวัฒนธรรมการพัฒนาตนเองของครูและบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะช่วยขับเคลื่อนให้โรงเรียนมีคุณภาพและสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและความต้องการของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ได้ดียิ่งขึ้น

1.2 ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ด้านสมรรถนะทางดิจิทัล ด้านความร่วมมือ และด้านวิสัยทัศน์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพของโรงเรียน ดังนั้น ผู้บริหารควรส่งเสริมและพัฒนาโรงเรียนให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างแท้จริง โดยเน้นการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ร่วมกันทั้งในระดับครู บุคลากร และผู้เรียน ควบคู่กับการพัฒนาสมรรถนะทางเทคโนโลยีของผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางด้านดิจิทัลและนวัตกรรมการเรียนรู้ รวมทั้งควรเสริมสร้างบรรยากาศการทำงานเป็นทีมที่เข้มแข็ง มีการกำหนดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและคุณภาพโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ ผู้บริหารควรจัดให้มีการอบรม สัมมนา หรือการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพบุคลากรในด้านการใช้เทคโนโลยีและการทำงานเป็นทีม ตลอดจนการกำหนดเป้าหมายร่วมกันที่ตรงกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของสถานศึกษา อันจะนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอย่างยั่งยืน

1.3 จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อสร้างสมการพยากรณ์ พบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ได้แก่ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ด้านสมรรถนะทางดิจิทัล ด้านความร่วมมือ และด้านวิสัยทัศน์ ตามลำดับ ดังนั้นผู้บริหารจึงควรดำเนินการ ดังนี้

1.3.1 ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลที่มีอำนาจการพยากรณ์ ผู้บริหารควรส่งเสริมให้โรงเรียนพัฒนาสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ครูและผู้เรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การอบรมพัฒนาทักษะดิจิทัล และการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ (PLC) ที่เน้นการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ทางเทคโนโลยี เพื่อให้เกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลอย่างยั่งยืนในองค์กร

1.3.2 ด้านสมรรถนะทางดิจิทัล มีอำนาจการพยากรณ์ที่รองลงมา ผู้บริหารควรส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะทางดิจิทัลของครูและบุคลากร ผ่านการจัดอบรม การพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร การใช้สื่อดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ และการสนับสนุนให้บุคลากรนำเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้ในการ

จัดการเรียนการสอนและงานบริหาร เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ตรงกับการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21

1.3.3 ด้านความร่วมมือ มีอำนาจการพยากรณ์ที่รองลงมา ผู้บริหารควรเสริมสร้างวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีม ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างครู บุคลากร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการวางแผน ดำเนินงาน และแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ การร่วมมือดังกล่าวช่วยเพิ่มพลังทางความคิด แลกเปลี่ยนเรียนรู้และสร้างความสามัคคี นอกจากนี้ ควรเป็นแบบอย่างในการทำงานร่วมกัน ส่งเสริมการสื่อสารที่เปิดกว้าง และจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากร เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน

1.3.4 ด้านวิสัยทัศน์ มีอำนาจการพยากรณ์ที่ผู้บริหารควรกำหนดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน ทันท่วงที และตรงกับนโยบายการศึกษาและบริบทของชุมชน พร้อมถ่ายทอดสู่การปฏิบัติจริงในทุกระดับการบริหารงานโรงเรียน ควรเปิดโอกาสให้ครู บุคลากร ผู้ปกครอง และชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดและพัฒนาวิสัยทัศน์ร่วมกัน เพื่อสร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของและมุ่งมั่นขับเคลื่อนโรงเรียนไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมพัฒนาทักษะการสื่อสารและภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์เพื่อสร้างแรงบันดาลใจและจูงใจบุคลากร

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลในด้านอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในโอกาสต่อไป

2.2 ควรหาแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน

2.3 ควรศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานของวิชาการโรงเรียนจากกลุ่มตัวอย่างในระดับอื่น ๆ และสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอื่น

องค์ความรู้ใหม่

จากผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ด้านสมรรถนะทางดิจิทัล ด้านความร่วมมือ และด้านวิสัยทัศน์ มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการได้ในระดับสูง สะท้อนให้เห็นว่าผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำยุคดิจิทัลสามารถขับเคลื่อนการบริหารงานวิชาการให้เกิดคุณภาพและประสิทธิภาพ ตรงกับการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาในศตวรรษที่ 21

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย คือ ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนได้รับอิทธิพลจากภาวะผู้นำยุคดิจิทัล โดยพบว่าการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญสูงสุด รองลงมาคือสมรรถนะทางดิจิทัล ความร่วมมือ และวิสัยทัศน์ ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพการบริหารงานวิชาการและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้ตรงกับบริบทสังคมดิจิทัลอย่างยั่งยืน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551* (พิมพ์ครั้งที่ 3). โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2565). นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2565). รายงานผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565.
- กมลวรรณ ปานเมือง. (2563). *การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กในจังหวัดชุมพร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กานต์ธีรา เกตุแก้ว และคณะ. (2568). ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเทศบาลนครนครศรีธรรมราช. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*, 10(1), 103-114.
- จตุพร ทองจิตร และคณะ. (2567). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2. *วารสารวิชาการการจัดการภาครัฐและเอกชน*, 6(3), 268-284.
- ฉัตรชัย จันทา. (2563). *การศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดนครพนม*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ฉัตรณัฏฐ์ แพทย์สิทธิ์. (2566). *รูปแบบการบริหารสถานศึกษาเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการตามหลักกฏีบาท 4 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ชลนิชา ศิลพงษ์. (2564). *ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ชวัลวิทย์ พิณเขียว และตรัยภูมิ ตรีตรีศวร. (2568). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง. *วารสารเสถียรวิทย์ปริทัศน์*, 5(1), 432-433.
- ณัฐธิดา สงค์แก้ว. (2565). *ภาวะผู้ตรวจสอบระบบดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- นาริรัตน์ คณาจันทร์. (2563). ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู. *วารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพล*, 6(2), 152-161.
- นราธิป โชคชยสุนทร. (2564). *ภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 1*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- นิรมล พันศรี. (2558). *แบบภาวะผู้นำที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 3*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด.
- ปราโมทย์ แสนกล้า, ไพฑูรย์ การเพียร และอภิมย์ สีนชุม. (2567). การพัฒนาคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์. *วารสารมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*, 15(2), 13-21.

- พิมพ์พิศา เนื่องหนองคู. (2565). *ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.*
- พรพิมล แก้วอ่อน. (2564). *แนวทางการพัฒนาทักษะภาวะผู้นำในศตวรรษที่ 21 ตามหลักทฤษฎีปาปนิกสูตร ของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนฟ้าอุดม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.*
- ไพชอล ตาปู, จรุณี แก้วเย็น, และพิมพ์ปวีณ์ สุวรรณ. (2568). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษา ที่ส่งผลกับประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานราธิวาส เขต 1. วารสารการวิจัยการบริหารการพัฒนา, 15(3-4), 2307-2321.*
- เมธิตา วงษ์คลองเขื่อน. (2565). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพ ภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย. วารสารครุศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, 4(2), 1-17.*
- โรจนศักดิ์ อินทนน. (2566). *ภาวะผู้นำของผู้บริหารในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงาน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.*
- เลอศักดิ์ ตามา. (2564). *ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบ ประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22. วารสาร รัชดาภาค, 5(38), 224-240.*
- วสันต์ชัย สดคมขำ. (2563). *ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบูรณาการ เทคโนโลยีและเจตคติต่อการใช้เทคโนโลยีของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- ศศิวิมล ม่วงกล้า. (2562). *การวิเคราะห์องค์ประกอบด้านความสามารถทางดิจิทัลของครูและบุคลากร ทางการศึกษา จังหวัดสระบุรี. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.*
- ศศิวิมล สุขทนารักษ์. (2554). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะการ บริหารงานวิชาการของโรงเรียนในเขตอำเภอลองหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.*
- สกวรัตน์ เมืองจันทร์. (2567). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการ นิเทศภายในสถานศึกษาของโรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญ. วารสารสิรินธรปริทรรศน์, 25(2), 2228-2237.*
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2567). *ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ พื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2567. กระทรวงศึกษาธิการ.*
- สิทธิศักดิ์ เพ็ชรยิ้ม. (2563). *การทำงานเป็นทีมที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.*
- สุนิสา ศรีสมภาร และโสภณ เพ็ชรพวง. (2556). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชน อำเภอเมืองนครราชสีมา. e-Journal of Education Studies, Burapha University, 5(3), 14-26.*
- สุนันทนา กุศลประเสริฐ. (2565). *การวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาใน โรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร.*

- สุปรียา ไตรยะพันธ์ และรชฏ สุวรรณภูมิ. (2565). สภาพปัญหาและแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1. *วารสาร มจรอุบลปริทรรศน์*, 7(3), 931–944.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3. (2566). *แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2556–2570*. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2565). *แนวทางการขับเคลื่อนการจัดการศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา*. กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579*. พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2564). *กรอบสมรรถนะดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา*. กระทรวงศึกษาธิการ.
- Krejcie, V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 4(2), 608–610.
- Likert, R. (1967). *The human organization: Its management and value*. McGraw-Hill.
- Organization for Economic Co-operation and Development. (2018). *Education policy outlook 2018: Putting student learning at the centre*. Paris: OECD Publishing.